

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum 2019

Jocs florals infantils de la Festa de la Llum, celebrats al Teatre Conservatori de Manresa el 15 de març de 1936.

Reina de la festa: Josefina Pujol Puntí.

Dames d'honor: Ignàsia Playà Carrió, Lluïsa Moltó Monill, Maria Morera Carrió i Maria Vall Puiggener.

Presidència dels Jocs Florals: Josep M. Folch i Torres

Fotografia cedida per Fina Cantarell Pujol. Imatge recollida per l'Associació Misteriosa Llum a www.festadelallum.cat, a l'apartat "La meva Llum"

Col·lecció "Pregons institucionals"
Número 47, febrer de 2019

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió: Inom, SA

Agraïments: Associació Misteriosa Llum

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

Han elaborat aquest pregó l'alumnat de 6è de Primària i Educació Secundària Obligatòria de l'escola Jeroni de Moragas, l'alumnat de 5è de Primària de l'escola Oms i de Prat i l'alumnat de 6è de Primària de l'escola Renaixença.

Manresa, 15 de febrer de 2019

Il·lustríssim Senyor Alcalde, Excel·lentíssima Corporació Municipal, Associació Misteriosa Llum, Federació d'Associació de Veïns de Manresa, alumnat de les escoles Jeroni de Moragas, Oms i de Prat i Renaixença, senyores, senyors,

Vet aquí que aquest any tenim l'honor d'aportar, amb molta il·lusió i humilitat, el nostre granet de sorra a aquesta festa tan valuosa per totes les manresanes i manresans.

Amb el nostre pregó infantil, esperem fer homenatge a la unió, valentia i coratge dels que van lluitar per nosaltres.

A tots, manresans i manresanes, agraïts els oferim aquesta meravellosa festa, que avui a tots ens ha unit.

Narrador

Corria el segle XIV a Manresa,
una gentada pels carrers,
amb records i pertinences,
els ulls plorosos i el cor a cent.

La tristesa els envaïa,
i com qui perd el que estima,
deixaven les seves terres
i marxaven a viure una nova vida.

Sa casa i, potser, familiars,
quedaven abandonats;
la sequera, sense treva,
la partida havia guanyat.

Alguns havien d'emigrar
per així la mort poder esquivar.

Josep (el Josep agafa al Jaume per l'espatlla amb gest d'afllicció)

- Jaume, també marxeu?

Jaume, pare, mare, fill i filla (Jaume contesta amb molta pena i pesar, i tota la família fa cara de molta tristesa)

- Sí, Josep, ja vam perdre la filla petita per la pesta negra. Els nostres camps ja no donen res i la fam ens assetja cada dia. Marxem a terres llunyanes a buscar una vida millor. Sempre us tindrem al cor.

Josep

- Que tingueu molta sort, Jaume. Ja portem tres anys així, amb aquesta sequera.

Esperem que hi hagi un miracle, perquè si no, haurem de marxar tots.

Narrador

Farts de veure la gent morir, patir i marxar, els consellers Bernat de Sallent, Bertran de Castellbell, Pere Vilella, Jaume Amergós, Berenguer Canet i Jaume d'Artés, van pactar.

Anirien a veure el rei Pere III i demanar pietat. Necessitaven l'aigua del Llobregat i només ell els podia ajudar.

Cançó

*Hi ha una sequera bestial
viure aquí és infernal.
Manresans, unim les mans!
Busquem una solució!*

Rei Pere III (amb solemnitat)

- Per descomptat, estimats manresanes i manresans, podeu començar els treballs. Feu un canal que comenci a Balsareny i provingui del riu Llobregat. Fins a Manresa ha d'arribar i amb la sequera ha d'acabar.

Consellers (tots criden alhora)

- Visca! Gràcies sa Majestat! Li estarem agraïts per tota l'eternitat!
- Encarregarem la construcció a l'arquitecte Guillem Catà.

Cançó

*Al Rei estem agraïts,
perquè ens ha donat permís.
Manresans, unim les mans!
Comencem la construcció!*

Narrador

Amb molta il·lusió i alegria van treballar cada dia.

Veien que el canal arribaria i amb les penúries acabaria.

Obrer (mentrestant els altres obrers piquen amb les aixades a terra)

- Vinga, companys i companyes! En un tres i no res ho tenim enllestit! Jaestic imaginant-me tot Manresa amb els horts ben florits!

Obrers (amb les aixades enlaire criden tots alhora)

- Sííí! Vinga!

Cançó

*Les obres ja han començat,
la Sèquia acabarà aviat.
Manresans, unim les mans!
Avancem amb il·lusió!*

Narrador

De sobte i causant estupor el bisbe Galceran Sacosta va dir que no! Que el projecte s'havia d'aturar; si no a tots hauria d'excomunicar.

Els manresans tots plegats, van decidir no seguir, i amb tot el dolor del món abandonar el seu camí.

Obrer (amb els altres obrers caminant capcots cap a la mateixa direcció, amb les aixades a la mà)

- No m'ho puc creure, companyes i companys! De debò voleu abandonar?

Cançó

*El bisbe ens nega el permís.
Tot aturat! Desencís...
Manresans unim les mans!
Tot menys la resignació!*

Obrers (criden tots alhora)

- No! Seguirem lluitant! El canal no s'aturarà i l'aigua a Manresa arribarà!

Cançó

*El bisbe ens ha castigat,
però ni això ens ha aturat.
Manresans unim les mans!
Que no ens aturi l'acció!*

Narrador

Llavors va ocórrer una cosa excepcional. La resposta a les pregàries arribà des d'altres alçàries, en forma de llum misteriosa que il·luminà poderosa.

Les campanes enlaire tocaven sense martell ni batall, repicant sense parar i fent terrabastall.

Manresans i manresanes (amb les mans enlaire)

- Miracle, miracle! Des de Montserrat ha arribat una llum que tota l'església del Carme ha il·luminat!
- És un senyal! Ara sí que la Sèquia s'acabarà!

Cançó

*Una llum que no és normal,
posa al conflicte el final.
Manresans unim les mans!
Ai! Quina gran emoció!*

Narrador

El 21 de febrer del 1345, per una llum misteriosa, la Sèquia es va fer famosa i el Bisbe decidí que l'aigua del Llobregat arribaria a Manresa per fi. Gràcies als manresans per la seva fortalesa, unió i voluntat.

Poble:

- Manresans i manresanes units! De Balsareny a Manresa el canal hem construït i la nostra terra hem nodrit!

Cançó

*Llum i aigua han aconseguit,
posar fi a una llarga nit.
Manresans unim les mans!
El futur serà millor!*

Bona Festa de la Llum!

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra i
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tan gentil, tan clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tan excel·lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del Bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble Ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Omnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fou migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura
perquè la Verge procura
sempre el bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
d'un cas tan singular,
la Llum Santa i delicada
al Carme se'n va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preeminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altra a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altra sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran, dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tan estremíssim cas;
aleshores en continent,
la Llum de nostra ventura
isqué dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant Ponç prop Santpedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,....

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder;
Oh encobert ornament!
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

Ajuntament de Manresa

ASSOCIACIÓ MISTERIOSA LLUM